

Elonzeresi teletetek.

Egész évre . 5 frt — kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.
Italmérok és koresmáro-
sok részére az „Italmérok
Közönyé”-vel együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postautalvánnyal
eszközölendők.

Egyes számok 10 kriával
kaphatók a kiadóhiv.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E.

kéziratok a szerkesztőséghez Kossuth-utca 19. sz. ház
I. em.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak.
Felelős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenként egyszer,

— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Deák-Ferencz u. 11. sz. alá) intézendők
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a *Reuter* ügynökség és a *Magy. Távir. Iroda* hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

Tiszta vizet a pohárba.

A sajtó legszebb hivatása az oktatás s főképp az irányban, hogy ugy az egyéni és családi, mint a társadalmi jogos érdekek felismerése, eléérése és biztosítása lehetővé tétessék. A tudományos oktatása a szaklapok feladatát képezi, a társadalmi, a családi és egyéni jogok és kötelességek ismeretése általános törekvését képezi ugy a napi, miat a hetilapoknak s mennél inkább vannak azok az országos napilapok részéről az országos, és a hetilapok részéről a helyi viszonyokhoz alkalmazva: annál inkább célt ér e törekvés.

Fő kötelessége tehát a nyilatkozó sajtónak, — működjké az naponként vagy hetenként — hogy első sorban teljesen ismerje azon kört, melyre hatással tud lenni, másodsorban legyen tisztába az elérendő czéllal, harmadsorban oly eszközöket válasszon, melyek a cél elérését biztosítják, mert hát nem igen szoktak verebek ellen ágyuval menni s negyedsorban, ha a kifejtett elméleteket a helyzet viszonyaira nézve gyakorlati alkalmazásba kívánják hozni, álljanak is elő pozitív javaslatokkal és ne handabandával s midőn mindezzel tisztában van, lépjen föl a nyilvánosság terén, dicsérjen ott, hol a dicséretet megérdemlik, és sujtja azt vagy azokat, a mely intézmény vagy a kik reá szolgáltak s mindenek felett legyen őszinte s nevezze meg nevén a gyereket és ne rugdalóddzon általánosságban. A kellő eredményt csak így lehet elérni.

Nem érezzük magunkat hivatottaknak, nálunk magasabb vagy velünk egy nivón állóknak tanácsot vagy utmutatást nyújtani, de annyi kötelességtudásunk van, hogy a sajtó terén megjelent téves állításokat s különösen az elvontan helyes elveknek társadalmi életünkre vont hibás összehasonlítását szó nélkül ne hagyjuk annyival inkább mert nagyon szomorú állapotot jelentene az, ha oly művelt s nemesen gondolkozó közönség, mint a minővel Gömör s Rimaszombat méltán s joggal dicsekedhet, felháborodás nélkül túrné elvont és gyakorlati elveknek czélba vett, de ettől eltérő doctrinalis kifejtése közben kifejezett általános gyanusításokat, hogy társadalmunk szereplői között hányan vannak, kiket a szereplés meg nem illet s kik csak erkölcsi sápra vagy érdekre lesnek!

A vád nagyon erős s így általánosságban elmondva, nagyon veszedelmes s azt sem Gömör, sem Rimaszombat társadalmá, sem társadalomba akár [kis, akár nagy szerepet vívő tagok meg nem érdemelték.

Nagyon erős azért, mert Gömör közönsége sokkal józanabb s a mellett műveltebb, semhogy képes ne lenne felismerni azokat, kik a szereplésre akár műveltségük s képzettségük hiánya folytán, akár erkölcsi fogyatkozásokat előtűntető kapzsiságuk s anyagi érdekeik hajhászása folytán a vezető vagy irányadó szerepre nem képesek és sokkal józanabb, semhogy egy pillanatig is képes lenne azokat megtűrni.

Nagyon veszedelmes pedig azért, mert az ily általánosságban kimondott váddal

szemben, míg egyrészt mivel sincs védve az, a ki kötelességét önzetlenül teljesíti, mert a be nem avatottak, a távol levők vagy idegenek elfogulatlan ítélőképessége velük szemben is meg van zavarva, addig másrészt különös színben tünteti fel más megyék és városok előtt a társadalmi életünk jelentőségét és alapjában támadja meg azon tekintélyt, melyet egy jól szervezett s öntudatosan működő társadalom mindig s mindenütt megérdemel.

Már pedig, bár elismerjük, hogy minden egyének első és főkötelessége azon teendőket pontosan végezni — maga és családja jövőjének s jólétének biztosítása érdekében — melyek állásánál s hivatásánál fogva reá vannak bízva, de nem kevésbé fontos kötelessége az az egyének, hogy a társadalmi munkásoknak is adja meg a kötelességszerű elismerést s főképp becsülje a saját társadalmát.

Ha pedig baj van s főképp ha az akkora, hogy »sápról« lehet valahol beszélni, az esetben lépjen elő mindenki, de első sorban a sajtó munkása, mutasson rá ncsak a bajra, de az egyénekre is, a kik azt okozták, de napfogyatkozást készakarva ne csináljanak, sötétséget erőszakkal ne támaszszanak, tiszta vizet öntsének a pohárba.

Mert nem lehet émeltyőbbet gondolni, mint mikor a nyilvánosság előtt örökké csak az általános jellegű támadásokkal találkozunk, midőn minden intézmény a tág általánossággal bíraltatik és támadta-

TÁRCSA.

HALÁL UTÁN

Phantasmagória.

— A »Gömör« eredeti tárczája. —

(Vége)

Először a mint illet Birikéhez mentem. No, gondoltam, majd meglepődik, ha bekukkanok, három nap! per amorem du Biri agyonra sirta csillogó két gyöngy szemét, arca elhervadt mint a hulló liliom; derekának ringó formásságát gyászruha fűdi. Az elegiai keserv ódai szárnyalást vett bennem. . . . Én édes Birikém, gyöngyös szép harmatom, sajnálalak, csak tégedet sajnálalak itt hagyni ezen a sárteken. Szívesen olvadnék most karjaid között, te bánatos gertice, ha véletlenül nem volnék már meghalva. De ne szomorkodj, mert el fogok jönni éjjelenként virasztani hó fehér ágyacska fölött. A legtermészetesebb módon így nyilatkozott meg mélységes keservem, míg Birikeék házához nem értem.

Ráröplék rögtön egy ablakában nyíló tuba rózsára. Hallgatóztam. Bent zongoráztak. Kíváncsi voltam, ki; beszálltam. Ha természetes szemem lett volna, bizonyára nyitva marad a bálulattól, mert az én aranyos Birikém játszott ott, olyan kitűnő kedvben, mintha bizony én nem haltam volna meg. Mi több, egyik kedves barátom könyökölt a zongorán s olvadékonyan nézett az én egyetlen Birim értem nem harma-

tozó szemébe. Iszonyuan megharagudtam, egy egész skalányi hurt elszakítottam. Birike fitymálva (mintha engem illetett volna) állott föl szóról-szóra ezt mondta: majd holnap folytatjuk a nótát, jöjjön most sétálni a kertbe, kitűnő kedvem van: Elszakítottam még két skalányi hurt, aztán követtem őket a kertbe. Bár ne követtem volna Birike ugyan engedékeny volt. . . . Háromszoros ostobának tituláztam magamat, aztán pedig meglehetősen apprehendálással elszálltam tovább. Az este már kezdett leszállani, s ilyenkor a lélek már kísértet. Ki látja, ki nem. A szép asszonynak tudtam, hogy az ura még ilyenkor nincs otthon, elmentem hát oda: Kényelmesen belopóztam a kulcslyukon s rá szálltam a fotel tetejére, melyben a szép asszony bájos negligében ült. Bocaccio Dekameronját olvasta. Elcsodálkoztam; nem is gondoltam, hogy ekkora erénynyel létezhetik nő a század végén. Dekameronot olvasni, mikor ott vannak azok a »finom« más elbeszélések. Ki mondtam mindjárt bírálatomat: édes Rózám én téged eléggé nem ismeretek, te klasszikus hölgy vagy!

A szép asszony egészen belemerült az olvasásba; néha-néha mozdult csak meg; ilyenkor szinte hullámozott rajta a lenge ruha. Nem csoda, a szellemi élvezet nagy élvezet; Kedves Rózám pedig láthatólag élvezett. Erről is bírálót mondtam: aranyos Rózám te nagyon szép szellem vagy, mert a nagy Bocacciót meg tudod érteni. . . . Évezed ilyen szellemi hullámozás után mindig az órára nézett s az ajtóra. Csodálkoztam, csak nem engem vár, hiszen csak másfél óra múlva volt az én »szokott-

időm. (Az ura miatt rá lehetett érnai, az a kaszinóban fejtegette politikai és társadalmi elveit.

Korogtattak; Rózám hullámozni kezdett. . . . No — gondoltam most én lépek be, — nem; nem és harmadszor is nem, hanem egy igen érdekes arcu, bizonyára házi barát.

A szép asszony Bocaccio könyvét az ölébe tette, ölébe tette az érdekes arcot is és most már annak szeméből olvasott, mikben, ha nem is annyi szellem, mint a könyvben, de több tűz volt.

Erre is megcsináltam a kritikát: Róza te szép asszony, tekintetbe véve azt, hogy férjed erre az időre elhanyagol, tekintetbe véve azt, hogy én csakis másfél óra eltelté után szoktalak rendesen mulattatni, mindezeket tekintetbe véve te nagyon politikus asszony vagy; de munkás asszony is, ki tudod, hogy az időt fel kell használni, mert az idő pénz, s »lejár a homek óra, lejár« Cynikus mosolylyal hagytam ott a példás erényű asszonyt s nagyokat gondoltam, hogy mint fog majd engemet várni a pásztor óra. . . .

Tovább szállva a kaszinó mellett röpltem el. A szép asszony férje éppen a családi életéről, annak örömeiről beszélt nagy hévvel; csak úgy melleleg vetette oda, hogy már a modern felfogás ott is hódít. És a fiatal, csinos arcu urak gondoltam utána!

Azután ellátogattam még pár »Ö-höz, kikkel egykor egészen a holdvilágot jutottam már. Véghetetlen csodálkozva helyeztem mindenütt betöltve találtam! Elvégezve földi ügyeimnek velem szorosabb viszonyban lévő oldalát, meg kissé széttekinteni akarván az örök elbucsu-

tik, az ilyen rendszer nem javít, de ront, elkeseredettséget szül. Az ilyen rendszerek ellenében joggal mondhatjuk, tiszta vizet a pohárba.

A kishonti ág. hitv. ev. egyházmegye évi közgyűlése.

Ezen egyházmegye évi közgyűlését ez idén nagyságos Kubinyi Aladár, nagytiszteletű Glauf Pál társelnökök vezetése alatt Rimaszombathban, folyó augusztus hó 5-én tartotta meg.

Már a közgyűlés megalakulása jelezte a tárgyalás sima, magasabb hullámverés vagy elvi küzdelem nélkül való menetét és könnyű sikerét. Az ellenzéki érületi képviselők Tiszolcz, Fűrész, Ráhó, Pongyelokról — nyilván a budapesti nagy nemzetiségi kongresszus kimenetele felől táplált nagyobb szerű gondjaik miatt — a gyűlésen távolmaradásukkal tündököltek. Ezen elmaradásuk is igazolja, hogy nekik egyházközségeik érdekeinek védelme és képviselésé soha sem szokott valami nagyon feküdni a szívéükön. Különböztetve ismerve ellenkezni szeretők — hogy ne mondjuk — kötekedő természetüket az ilyen közgyűlések alkalmával, noha távolmaradásuk törvénytelen, senkinek sem jut eszébe, hogy emiatt rájuk nehezteljen, különösen nem az elnökségnek. Míg azonban ezek ekként tüntettek, a másik hazafias részről, — a különben nem éppen nép-s közgyűlést kitüntető megjelenésükkel emelték: Marton János, Kubinyi Andor, Hámos Zoltán, Groó Vilmos, Medveczky Sándor, Fábry János, Zachar Gusztáv s más tekintélyes érdeklődő világi férfiak.

A rendes közgyűlést a leányiskolában megtartott rövid egyházmegyei értekezlet előzte meg. Majd ezután — sajnos — kevés egyházhívő részvétele mellett igen buzgó offeratoriummal összekötött templomi gyámintézeti isentisztelet folyt le, melyen Osgyán mélyen gyászoló papja: Kemény Lajos, egyházmegyei főjegyző elegiai hangulatu megható imát mondott — festve a gyámintézet magasztos célját, nemes munkáját, s kérve Istent, segítségével való fölvirágoztatásáért.

Ezek után pontban d. e. 9 órakor a valódi közgyűlés tárgysorozatra került a sor. Az egyházmegye felügyelője: Nsgos Kubinyi Aladár ur emelkedett szellemű megnyitó beszédében a kor két ellentétes szellemi életirányára: a materialismusra és idealismusra mutatott rá s kiemelte, hogy ma már mindenütt az elvtelen materialismus kezd uralkodóvá lenni. Épp azért kell — ugymond, nekünk szeretni egyházunkat, ápolni szent vallásunkat, mert ez az idealizmusnak legfelsőbb foka s ellensúlyozója a kor materialismusának. Végül hazánk új egyházpolitikai törvényeivel szegény ev. egyházunk számára teremtett nem könnyű helyzetbe utalva hangsúlyozta, hogy ev. egyházunkat ezután csak a hit hatalma tartja meg. A beszédnek egész terjedelmében való jegyzőkönyvbe vétele határozottat.

zás előtt, a földön látogatást tettem még egy példás családnál, hol sok oszonnát megettem; s egy szende arcú leánykánál kit gyakran láttam az áhítat helyéről kijönni. Gondoltam, ezen helyekről már csak jó emléket vihetek az örökkévalóságba. De csalatkoztam!

A példás családot, mely a világ előtt a házi erények csillogó fényében jelenik meg, a legnagyobb feroldaltságban találtam. Az anyja a férjem uramat szidta valami esztelen kölkekezés miatt, a férjem uram meg viszont az asszony ellen bizonysított, a számlák nagy papírjaival sőt egyéb differenciákat is emlegetett. Itt sincs béke! No, gondoltam, egy fiatal leány szívében csak fellelhetem, s ez elég lesz, hogy a világot, az embert boldognak tarthassam.

A fiatal leány az ablaknál állott. A kebelére szálltam, hallgattam szíve dobogását.

Oh! ez a kis szív nagyon gyors galoppban dobogott. Szerelmi gondok gyötörték; méreg, öngyilkosság stb.-re gondolt, ha az imádott ma el nem jön. Olyan hü szív, olyan igaz lélek, csak a kor gonosz csirája van benne. . . . !

Volt otthonomba látogattam még el. Szomoruan tapasztaltam, hogy szellememnek itt (csak pár nap után) már nyoma sincsen. Becsületes suszter ütötte otthon a kaptafát, hol az inasát. A műszak csarnokába látyü művész költözött s vers kadenciák helyett kalapács csatog, remek bölcséletű vezércikkék helyett néppárti szocialis nyilatkozatok rengetik a falakat. Egy ideig elegikus hangulattal szemlélttem volt csendes otthonomat. Eszembe jutott: itt, itt ezen a helyen társalogtam én a műszakkal; itt, itt fogyasztottam el annyit tintát s olajat az emberiség szent ügye a haladás, művelődés érdekében, — itt itt fogyasztottam agyvelőmet a nagy problémák megoldásával, itt tördeltem

A kitűzött tárgysorozat 22 pontot foglalt magában, de valami kiemelkedő egy sem volt, azért sorban, minden vita nélkül haladhatott rajta végig az elnökség. Némi vitás tárgy lehetett volna az 5-ik pont alatt előterjesztett elnöki jelentés az e helyütt ismert, hosszú lefolyású klenóczi papválasztásról. E terjedelmes jelentést Ntű. Glauf Pál főesperes terjesztette elő, mindjárt azon bevezető szavakkal, hogy ezt az elnökség az egyházmegyei közgyűlés elé csupán félreismerhetlen alkotmány tiszteletből terjeszti, mert másként ez ügy elbirálására egyedül az egyházkerületi közgyűlés, mely ez idén Debreczenben, aug. 20—22-én ül össze, lesz jogosult. Ilyen tiszteletreméltó bizalmas és bizalmat váró bevezetés után nem is szólt ez ügühöz csak a rimabányai igazságszerető és szókimondó pap: Kolbenhayer Lajos, a ki őszintén megmondotta, hogy az elnökségnek ez ügyben tett eljárását — mint a mely az e tárgyan tartott előző gyűlések törvényes végzéseivel meg nem egyezik — helyeselni nem tudja. Mire a másként hangolt többség azzal iparkodott a felszólalót megnyugtanni, hogy a klenóczi papválasztás elintézésére vonatkozott s a felszólaló által a jegyzőkönyvben is találni vélt törvényes határozatnak a jegyzőkönyvben tényleg semmi nyoma sincs, s hogy a zsinati törvény ez irányban az elnökségnek ugys korlátlan hatalmat biztosított, s hogy végezetre az ezen irányban is majd positive intézkendő új egyházmegyei és kerületi szabályrendelet még majd csak a jövő esztendőben fog elkészülni. Helyeselhetjük tehát már ez ügyben mink is a többség eljárását mondván velük: Verba volant, scripta manent!

Az ezután következett szämvevösök, iskolaszék s egyes kiküldött bizottságok jelentései között kitünt azon szépen megokolt kerek jelentés, melyet Liszkay János esperes terjesztett elő a népiskolai vallásitanítás tárgyában, a melynek végső érvelése az, hogy népiskolánkban a vallásitanítást mindaddig féltetni és a mostani tanítók kezéből kivenni nem indokolt, míg az ev. prot. néptanítók prot. tani. tétetekben nyerik okleveleiket stb. Jelentését a közgyűlés egyhangulag elfogadta. Szép, de keresztül nem vihető volt Banezik Sámuelnek mint felső köri körlelkésznek azon indítvány is, hogy ezután ne a tanító urak folyamodjanak a Zsedényi ösztöndíjért, hanem az illető körlelkész jelöljön ki évente arra méltónak egyet-egyet. Marton János ur ebben egész helyesen a közgyűlés eddig gyakorlat parlamentáris ajánlasi jogának föladását konstatalja s az indítványt a közgyűléssel együtt el nem fogadja.

Majd sorára kerülvén, elutasított a klenóczi ev. egyháznak azon különösen indokolt kérényve, miszerint neki — mint legközelebb renitens egyháznak — megengedessék, hogy az időközi lelkesi jövedelmet a saját adóssága törlesztésére fordíthassa s ne legyen kötelezve azt a zsinati alkotmány 75. § utasítása szerint a lelkesi nyugdíjintézet javára beszoálltatni.

Egyes megjéztet választások során megemlitendő a közgyűlésről, hogy a boldog emlékü jótévő Hamaliár Károly elhunytával megürült

ujaimon a verslábak kadenciáit, mikor hozzátok irtam az ódákat bájos Ó-ek! Ugyan, ugyan használtam-e valamit. . . . ? A kis szoba óriássá nőtt, egy nagy phalansterre, roppant iverkek, égbe nyuló pylonokkal hatalmas oszlop tamokkal és kupolákkal, mintha saját magamat is óriássá láttam volna növe, s munkálkodva a hatalmas phalansterben. . . . Egy óriási óra volt homlokzatán, rajta ez írva: az ember művelődés mutatója! Az óra mutatót én is toltam . . . toltam előre nagy fáradsággal . . . előre! . . .

Felkaczagtam! eszembe jutott a sirom, hiszen ez nagyszerű aposztrofálása a munkás embernek. Akik az emberiség ügyében fáradsnak azok kapnak holtuk után egy marék földet és fából dicsőség fejfát. Iát érdemes fáradni, érdemes va amit tenni? Nem és nem! A görög bölcsesél tartanak, ha még egyszer hatalmamba volna élni: kacagnám azokat, kik dolgoznak! . . .

Enni adj asszony! — szolt a szocialis érzelmű mester.

Ez egy kicsit lerontotta teoriámat. Enni enni kell, ez a nagy moloch munkás követel, igazán nagyszerű célja van az embernek: hasból indul ki és hasba tér vissza minden munkája. Remek cél, nagyszerű: egyik zabért, másik ezért dolgozik, hogy tiszta buzát vehessen. . . . Csak dolgozz ember, küzdve küzdj és bizza bizzál! meg vagyom mondvá, ez a te léghajó! — csak dolgozzál, hogy más ehessen!

Egy kap'afa zörej kizökkentett ábrándozásomból. A nagyszerű phalanster összeomlott s a műhely állott előttem!

Az emberi ábrándok, remények lehellet-szerű voltán elámulva tovább lebbentem örök búcsut mondvá volt fészkemnek . . . . lassan kirebentem a temetőbe, kíváncsi voltam még egyszer saját ábrázatomra még egyszer, ki tudja

gyámintézeti világi elnöki székbe közfelkialtással előbb Marton János, majd ennek visszalépése után Kubinyi Aladár ur kérését föl; a rimaszombati egyesült prot. főgymnasium igazgató választmányába pedig Nsg. Groó Vilmos tanfelügyelő ur választatott meg. A kerületi közgyűlésen az elnökségen kívül képviseleti joggal kiküldetnek: Liszkay János és Kemény Lajos, egyházi, Kubinyi Andor és Groó Vilmos pedig világi részről.

Végül még a tárgysorozaton kívül beérkezett uyustyai ev. egyházközségnek új korszerű 4500 ftos iskola fölépítésének engedélyezése tárgyában benyújtott kérényve foglalkoztatta komolyan aközgyűlést. Mire nézve aztán a közgyűlés egyes kiegészítő s megvilágító mellékletek utólagos pótlásának föltétele mellett a jóváhagyást megadja, s az ügy sürgösségénél fogva a zsinati törvény szellemében a további intézkedést az egyházmegyei elnökségre bizza.

Ezekben foly le a közgyűlés tárgyalása. Ezután következett a Széchenyi kert kioszkjában tervezett élénk tosztozás közben lefolyt közebéd, mely d. u. 5 óraig tartott.

Egészben véve az elmúlt évben semmi nevezetes, nagyarányu alkotás vagy jelentékeny haladásról tanuskodó esemény sem történt az egyházmegye kebelében s nem tárgyalatott a közgyűlésen. Talán épp ezért a tárgyalás menete mindvégig az elnökség legméltóbb dicséretére csendesesen, nemes alkotmányos érzülettel, emelkedett hanglatban tört.

Oh, mért, hogy annak a szegény ág. hitv. ev. közegyháznak nyilvános életmüködése, bölcs közigazgatása s anyai viszálykodás és örökös mellötzetes után oly epedve várt jobbkor hajnalhasadása szóval: boldog fölvirulása még mérhetlenül többet kíván, többet vár kormányfőrfiaitól, mint akárhány ilyen szép lefolyásu egyházmegyei minta közgyűlést!

Relata refero et dixi.

Közigazgatási jogoltalom. *)

Az állam nemcsak önczel, ami saját létének fentartását jelenti, hanem mint minden öntudatos lénynek, saját külön céljai is vannak, a melyek mind összegezhetők azon elvont fogalomban, a melyet a jogrend, a joguralom fenállásával szoktunk kifejezni. Erre irányul az állam ösztvevényessége vagy legalább ideáliter ide kell irányulnia. Ezt czélozzák a törvényhozás, a végrehajtó hatalom sokféle ágai, az igazságszolgáltatás; a büntető és polgári bírásokodás, ezt czellozzák egyuttal a közigazgatás különböző funkciói is.

De amint lehetséges, hogy az általános magánjog terén az egyes joga megsértessék az egyes vagy akár köz által és ezen jogsérelem jogorvoslatot kívánjon, épp így nincs kizárva, sőt nem kevésbé lehetséges, hogy a közjogi téren is, vagyis ott, ahol az állampolgár, mint a köz-

*) Ismertető részlet dr. Széless Ödön »Közigazgatási Biráskodás« címü munkájából. Kapható: Lévy-Kármán féle könyvkereskedésben Rimaszombathban.

mikor lesz úgy is a feltámadás, mikoron az irás szerint a test egyesül a lélekkel. . . . !

Ezután készültem az örökkévalóságba! A nap éppen hogy fölkel, fényes sugara vidámmá változtatta a földet, mint gyöngy csillogott a harmatos fü, fa, virág. Felsőhajtottam: mégis szép föld, mégis rosszul esik itt hagyni, hiszen olyan gyönyörű minden. Amit az emberek meg nem adnak, megadja a természet.

Tekintetem fejfámra esett. A nap sugarai lany koszorut vontak körülötte, nevem mintha aranyozva volna, csillagként ragyogott, kell-e ennél szebb koszoru, van-e szebb mint az, melyet a nagy természet napja sugároz az én siromra és milliókra. Ilyen koszoru mellett silány az emberi kezéké.

A harmat ott csillogott sirom hantján. Minek sirna még az ember hantomon, mikor az ég mindennap könnyet hullat rá, igaz, drága harmatot. A természet nem hagyja könnyű nélkül senki sirját, könnyet hullat mindenkiére egyenlően.

A temető bokrában kis csalogány dalolta panaszosan, kell-e ennél dicsőbb elegia. Ki tudna, melyik poeta ilyen írni? Melyik szív tudna olyan igazán érezni, mint azé a kis madaré? Nem, nem kell az ember hamis részvétészava: ez a kis madár a természet lelkével szól és szívével gyászol, mikor a temető bokrában szól. Szébben senki sem szólhatna sirom fölött! . . . !

Egészen megnyugodva tekintetem szét a ragyogó földön: Oh! milyen szép, milyen nagyszerű minden! Söhajtottam, nyugodtan röppen-k az örökkévalóságba. Hirtelen kis harmatcseppe váltam, a nap lángsugara rám sütött s én szálltam . . . szálltam fel a halhatatlanságba. . . .

Az ajtón valaki kopogtatott s fölébredtem.

Ruik László.

nek tagja az egyes jogsérelmet szenvedjen, s azért jogorvoslatot kívánjon, mert jogállamban nem lehet olyan jog, mely ne volna egyuttal jogosult törvényes oltalmat követelni.

Ez az utóbbi tétel az igaz és örök, s még is a tétel volt az, a mely oly sokszor és sokat volt és van még ma is lábbal tiporva.

Ott, hol a jog nem rés esülhet kellő oltalomban, ott a jog legsértőbb mezeletelése áll előttünk, a mely az állampolgári szabadság legnagyobb veszedelmét képezte és képezi ma is. A jog ezen mezeletelése sehol sem nyilvánult oly eklatánsul, mint a közjog terén, úgy hogy az igazságszolgáltatás megtagadása a közjog terén volt a rendőri állam utolsó buvóhelye.

Mert addig, míg az állampolgár a hatóság azon intézkedése ellen, a melyek jogait sértik, jogi oltalommal nem bír, addig még alkotmány sem nyújthat kellő védelmet a politikai hatóságok esetleges önkénye és tulkapásai ellen.

De ekkor, midőn nemcsak a magánjogi és büntetőjogi sérelmek nyernek oltalmat, ami még az abszolutizmus uralma alatt is megadatik, de jogvédelmet nyer az egyes, a közjog, a közigazgatás terén is, azonnal meg van teremve az a sziklafal, a melyen az önkény és a politikai áramlatok hullámai megtörnek. Mert nemcsak az önkény, hanem főleg a politikai áramlatok azon tényezők, a melyek a közigazgatást intézkedéseiben befolyásolják s szereznek ezáltal az állampolgárnak sérelmet.

Pedig ennek nem szabad soha sem érvényesülni, s ennek ellenében a legerősebb védbástya emelendő, kivált a parlamentáris, párturalmi rendszer mellett, a mely érdekében, alkotásánál fogva nagyon is alkalmas arra, hogy az uralmi szempontokat érvényesítse a közigazgatás terén: hisz erre a legkönnyebb alkalmat nyújtja azon körülmény, hogy a miniszterek nemcsak az ország felelős miniszterei, de legtöbbször az uralkodó párt vezérférfiai is, a párt tagjai, s így módjukban áll mint a végrehajtás közvegeinek a párt szempontokat érvényesíteni. Ehhez járulnak a sokféle helyi tekintetek, a melyek szintén alkalmasak nem a jog, de a helyi tekintetek érvényesülését lehetővé tenni a helyi közigazgatásban. De az egyéni jog veszélyeztetését mi sem fenyegeti jobban, mint azon discretionális rendelkezési jog, a melylyel a közigazgatás fel van a törvény alapján ruházva, hogy tudniük nagyon, de nagyon sok esetben, a melyben a közigazgatási hatóságnak a követendő eljárás szigorúan előírva nincsen, az intézkedés a tisztviselő belátására van bízva.

E sokoldalú bizonytalanság azonban nem maradhat oltalom nélkül.

A magyar közélet mind g a legégetőbb követelések között hangoztatta a közigazgatási biraskodás behozatalát, de bármennyire is támogatta ebben a közvéleményt a tudomány munkája, a sajtó, az ellenzék erős támadása, a mult idők kormányai mereven zárkoztak el minden ily irányu reform elől, és pár évtizednek kellett lefojni, míg a reformkorszaknak napja felkelt s ezzel egy olyan irány jutott uralomra, a mely a sokoldalú reformtörekvések közt a közigazgatási biraskodás behozatalát is szükségesnek tartotta, s eziránt a kormány a törvényjavaslatot az országgyűlésen beterjesztette az 1891. évi XXXIII. t.-cz. 2 §-a utasításához képest.

Ezzel mi is realéltünk arra az utra, a mely a jogok bírói védelmet célozza oly téren is, hol az eddig még meg nem adatott.

Eddig ugyanis ha valaki valamely intézkedéssel jogában sértett, felebbezéssel vagy felfolyamodással élhetett az intézkedő közeg felettes hatóságához, s kérhette sérelme orvoslását. Ez azonban nem oltalom, nem jogi védelem, mert jogorvoslatot csak ritkán nyújtott. A közigazgatásban ugyanis a tisztviselő vagy közeg, általában felettes hatóságának intézkedéseit foganatosítja, s hogyan lehetne most már jogorvoslatot keresni az alantás foganatosító közeg ellen, a felettes intézkedő közegnél. Azonfelül a közigazgatás rendszerében fekszik, hogy egyik közeg politikai indokoknál fogva is fedezi a másikat. Az ilyen jogorvoslat csak gunyja lehet a jogoltalomnak, s egy hajszállal sem járulhat ahhoz, hogy megszüntesse ama veszélyeket, a melyek az állampolgári szabadságot e rendszer mellett lépten-nyomon fenyegetik.

Van még az alkotmányos kormányzat és államforma keretében egy alkotmányos tényező, a melyben a szabadság oltalmát és védelmét szokták látni, és ez a miniszteri felelősség, nem ugyan annyira a jogi, mint a politikai.

Ez mindenesetre áll az alkotmányos kormányzat általános jellegére, mert egy miniszter, aki törvény- és alkotmányellenesen kormányoz és eltér az általános politikai programtól, mindenesetre el van veszve, mert felelősségre fog vonatni vagy többnyire ezt be nem várva, le fog mondani, de ez a politikai és jogi miniszteri felelősség nem fog oltalmat nyújtani a közigazgatás által az egyéni jogon elkövetett jogsérelmek

ellen, mert a miniszterium a parlamenti többségből kerül ki, a többség politikai érdeke pedig, hogy a míg a párt politikai programja betartatik, míg az általa kívánt irányba vitelik, addig a pártminiszterium is fenntartassék és semmi esetre sem fogja megengedni, hogy egyes embereknek okozott jogsérelmet, a mely az általános politikai programra végre is egészen közönyös, mindjárt egy miniszter vagy az egész miniszterium feláldoztassék.

Ha pedig a miniszteri felelősség nem nyújt oltalmat, a közigazgatás által netán sértett egyén hová forduljon?

Okvetlen szükséges tehát, hogy legyen egy szerv, mely az oltalmat megadja.

Ez által a felelősség egy egészen új neme fog képződni, az a felelősségérzet, amely az eddigi rendszer mellett egészen más természetű, mint lesz az akkor, midőn az intézkedő tisztviselő tudja, hogy minden intézkedése ellen a közigazgatási bírósághoz fordulhat a sértett fél, hogy nemcsak appellatörus eljárás, hanem bírói jurisdictio is igénybe vehető, a jogsérelmek orvosolható.

A következőzés pedig ebből az lesz, hogy a hatóságok, illetve hatósági közegek, intézkedéseiket óvatosan, valamennyi viszony lehetőleg tekintetbe vételével fogják megtenni s fenálló törvények, rendeletek szerint fognak eljárni és nem engedik magukat soha tulkapásokra, törvénytelenségekre ragadtatni vagy discretionális jogkörüket kitégítatni.

Igy nyer aztán megvalósulást a közigazgatási biraskodásban azon oltalom, melyet speciel jell genél fogva közigazgatási jogoltalomnak is nevezhetünk, a mely tárgyalagos szempontból abból áll, hogy a közigazgatást a jog és törvény hassa át, alanyi szempontból pedig abból, hogy az egyes megoltalmaztassék, ha ama tárgyalagos jog és törvény értelmében megsértették.

Vannak ugyan, kik a közigazgatási oltalmat úgy akarják kifejezni, mint ezt a magyar javaslat is teszi, hogy a közigazgatási bíróság oltalmat akként nyújtja, hogy kibékíteni igyekszik a közérdeket az egyéni joggal.

A közérdeknek ilyen nagyon is erőteljes előtérbe helyezése, sohasem jelentheti az egyéni jog confiskálását, már pedig felni lehet, hogy e felfogás mellett nem fogunk-e oda jutni, hogy a közérdek örve alatt az egyéni jog elnyomatik s valahányszor a közérdek kívánja, annak a törvényben biztosított egyéni jog alá fog rendelteni. Ez oda vezetne, ahol az állami mindenhatóság elvének gyakorlati keresztülvitele érdekében Richelieu francia bibornok és államkancellár idejében Franciaország volt, hogy a közérdek örve alatt igyekeztek a rendes és független bíróságokat leverni lábukról, igyekeztek minél több pert a rendes bíróságok köréből elvonnani és meg nem engedték, hogy egy olyan ügyben, a melyben az állam volt érdekelve, a rendes bíróságok ítélkezessenek, hanem hangoztatva, hogy az állam ügyeiben nemcsak a jog, de a közérdek is figyelemben veendő, az eljárást csakis az állam befolyása alatt levő és attól függő közigazgatási bíróságoknak engedték meg. És Franciaországban, az ugynevezett szabadság országában, még ma is oly perekben, a melyekben az állam van érdekelve, nem a rendes, hanem a közigazgatási bíróságok ítélnek.

Vajjon nem támadna-e fel ez ellen a magyar alkotmányos észérzés?! Ebbe az irányba tehát ne kívánkozzunk.

H I R E K.

— Mai számunkhoz mellékletként van csatolva a nagyrocezi középkereskedelmi és polgári iskolák iskolai értesítése.

— A gümörmegyei dijnoksegélyző-egyesület folyó hó 6-án tartotta az évi második rendkívüli közgyűlését, mely közgyűlésen az egyesület elnöke Lukács Géza maga elnökölt. A közgyűlés tárgya alelnök és új választmány választása volt. A megjelent tagok alelnökké egyhangulag dr. Szeless Ödönt választották meg. Választmányi tagokul megválasztottak: Simon János, Frank Ákos, Benyo József, Teichner Antal, Szűcs Imre és Széplaki Lajos. Pótagokul: Jakabfalvy Béla és Gelb Ignác lettek megválasztva. Nem mulaszthatjuk el itt megemlíteni, hogy ezen fiatal egyesület, melynek tagjainak száma alig 25, ez idő szerint máris 1018 frt tőkepénzzel rendelkezik.

— Galamblövészet. A hó elején voltak Tatra Lomniczon a galamblövészetek. Résztvett azokon vármegyénkbeli Hámos Aladár is, sőt ő vitte el az első díjakat. Így megnyerte a nagy arany érmet, a mely az e versenyen az első díj volt. De elvitte ezenfelül az Asszonyosságok díját is, ezenfelül az összes tétet. A szép eredmény széles körben fog kellemes hírül szolgálni.

— Uj körjegyzőségek. A jegyzői körök új beosztása folytán a tornalljai kerületben a harkácsi bejei, gümörpanyiti, zádorfalai, szentkirályi, és aggtelki jegyzői körök rendszeresítették. Időközben megüresedett a méhi kör is. A betöltendő jegyzői állásokra a tornalljai főszolgabírói hivatal pályázatot hirdetett, s a pályázati kérvények aug. 22-ig benyújtandók. Harkácson a választás aug. 23-án. Bején aug. 24-én, Gümörpanyiton aug. 26-án, Zádorfalán aug. 27-én, Szentkirályon aug. 28-án, Aggtelken aug. 29-én, Méhiben aug. 30-án lesz.

— Megtévődött ifju. K. J. budapesti pénzügyi vámgyakornok a mult héten Rimaszombathba érkezett. Alig hogy itt volt, az első dolga volt, hogy a Takarékpénztárba menjen, ott becsapott egy ezüst órárt, majd annak árán egy hatlövétű revolvart vett, s aztán kiment a temetőbe, s atyja sírjánál mellbe lőtte magát. A lövés zajára elöszietett emberek az önkivületi állapotban levő ifjut a megyei kórházba szállították, a hol gondos ápolás alá vették, s remélhető, hogy az életnek visszaadják. A szerencsétlen ifju atyja egykor itt működött mint az illetékkiszabási hivatal főnöke. Nem tudni eddig, vajjon mi vihette az ifjut az öngyilkosság kísérletére, jómódu, gazdag rokonsággal bíró családból származik, s teljesen ki van zárva, hogy a nyomoruság vitte volna reá, inkább gondolható, hogy az egyensúly lelki világában volt megzavarva, hogy mi által, az eddig titok Említésre méltó, hogy vele jött egy másik fiatal fiu is, a ki az öngyilkossági kísérletet végig szemlélte, aztán Budapestre utazott s magát ott agyonlőtte.

— Értesítés. A rimaszombati egyesült prot-főgyrnásiumban a tanév szept. 1-én kezdődik. A pótló és javító vizsgálatok ezt megelőzőleg aug. hó 29-30 napján tartatnak meg. Beiratások lesznek szept. 1-3 napján, 4-én, a tanév ünnepélyes megnyitása, 5-én kezdődik a rendes tanítás. A beiratásnál minden tanuló tartozik: a mult évi iskolai bizonyítványát, születési bizonyítványt és az ujra oltási igazolványt bemutatni. Az iskolai díjak az első félévben: tandíj 11 frt, fölveteli díj 1 frt, iskolai alapra 1 frt és a bizonyítvány, könyvtár és bélyegilleték fejében 1 frt 50 kr. összesen 14 frt 50 kr.; a második félévben pedig (február első tíz napján) tandíj 12 frt és az országos tanári nyugdíjalapra 3 frt. A tápintézetbe lépők fölvetelkor a tápdíjak felét kötelesek az ephorusnál lefizetni; másik fele febr. hó első napjaiban befizetendő. Egész évi ebédidj 32 frt, vacsoradíj 20 frt. Kik tan- és tápdíj engedményre igényt tarthatnak, iskolai és szegénységi bizonyítvánnyal fölszerelt kérvényüket az igazgatóságához adják be. Végül értesítjük az érdekelteket, hogy a tápintézetbe járó tanulók, szállást, mosással, fűtéssel és reggelivel havonként fizetendő 5-8 frt, megbízható házaknál kapnak, teljes ellátásért pedig az illetők igényeihez képest 16-35 frting. Részletesebb fölvilágosítást egyébként szívesen ad az igazgatóság.

— Betörés. Rákos községben f. hó 26-án ismeretlen tettes a község házába betört s onnan 575 frt 33 krt rabolt el. A gyanus egyéniség személyleírása a következő: kora 40-45 éves, arca kerek, pirosas; szemei szürkék, orra rendes, szája rendes, bajusza vastag szőke, szakála borotvált, haja szőke nyirott, termete 165-170 cmt. öltözete fekete gömbölyű posztó kalap, fehér posztó kankó, gyolcs ing, lábravaló és csizma, öltözetéről itélve munkásnak látszik.

— Lovak patkolása ügyében a földművelésügyi m. kir. miniszter a következő rendeletet bocsátotta ki. Vezetésemre bizott miniszterium évenként több helyen időleges patkolási tanfolyamot szervez, melyen a felvett kovács-mesterek és a kellő minősítéssel bíró kovács-legények a patkolás tanból úgy elméleti mint gyakorlati oktatást nyernek, a tanfolyam sikeres bevezetésével pedig bizonyítvánnyal látatnak el. Miután az eddigi tapasztalat azt igazolja, hogy ezen intézmény a hozzá kötött várakozásnak teljes mérvben megfelel, azt továbbra is fentartani léven szándékom, felhívom a közönséget, hogy a fenhatósága alatt levő törvényhatóság területén a lótulajdonosokat figyelmeztesse arra; hogy ott a hol a szóban levő tanfolyamot sikeresen végzett kovácsok vannak: lovakat a saját jól felfogott érdekükben és ezen szakképzett kovácsokkal vasaltassák.

— A roznói püspök hagyatéka. Schopper György roznói püspök hagyatékát a közokt. miniszterium kiküldöttje teljesen leltározta és átvette. A püspök vagyonát a legnagyobb rendben találták ugyannyira, hogy a végleges leszámolás után még 15 ezer frt készpénz fölül maradt a pénztárban.

— Gyászkalapok. A napokban egy idevaló polgártársunkhoz egy sürgöny érkezett, mely így hangzott: »Bodiczkiékhoz szombatra gyászkalapok kellenek, no bezzeg szegény polgártársunk erre aztán nagyon is megijedt, ha lábai enged-

ték volna, hanem aztán gondoskodott, hogy mit csináljon, honnét teremtsen elő gyászkalapokat, mikor neki még a nagypapa sem volt kalapos. Végre kisütötte, hogy bizony ő nem töri a fejét rajta, hanem vissza sürgönyöz. s elhatározta magát ezen sürgöny feladására: »Bodiczkiék ismeretlen — gyászkalapok megérhetetlen, Apád.« s így szegény öreg polgártársunk megszabadult a gyászkalap történetétől.

— **Gyászír.** Rauch József és neje született Hittner Róza mint szülők, ugy Gyula, Aranka, László, József, Győző és Szilárd mint testvérek, a saját és számos rokonai nevében is, a legmélyebben lesújtva tudatják a legjobb fiu, testvér és rokon Rauch Aladár végzett középkereskedelmi iskolai tanulónak, f. évi augusztus hó 7-én esti 7 órakor, viruló életének 19. évében rövid szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A drága

elköltözöttnek mulandó porhüvelyé f. évi augusztus hó 9-én délután 3 órakor fog a róm. kath. egyház szertartásai szerint ünnepélyesen beszenteltetni és a nyustyai sírkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent miseáldozat ugyancsak f. évi augusztus hó 9-én délelőtt 9 órakor fog a nyustyai róm. kath. templomban a Mindenhatóknak bemutatni. Áldás és béke lengjen drága hamvai felett! Nyustya, 1895. augusztus 8

— **Meghívó** a nagyrőcei műkedvelő társulat által 1895. augusztus hó 12-én a gömöri ág. ev. esperesség közgyűlése alkalmából, a »tiszamelléki ág. ev. egyházkerület rozsnói polg. leányiskolájának internátusa« javára Nagy-Rőczen, a városi vendéglő nagytermében rendezendő zártkörű, jétékonyczélu színelőadásra és az ezt követő táncmulatságra. Az estélyi sorrendje: 1. A »föld és népei« monolog Gabányi Árpádtól. Elő-

adja ifj. Nagy Lajos. 2. »Férjhez menjek?« monolog Illosvai Hugótól. Előadja Szecskay Vali. 3. A »véletlen« vigjáték egy felvonásban írta: Varga János. Közreműködnek: dr. Vieszló Károly, Vietoris Sándor, Pour Mariska, ifj. Nagy Lajos, Vavra József. Előadás után táncszertély. Kezdeté pont 8 órakor.

XXOXOXOX XOXOXOX

Azonnal felvétetik, két jó családból való 1—3 gimnásiumot végzett fiu

kereskedő tanulóul.

Bővebb felvilágosítást ad: **Kiszely József** fűszer-, vegyes-, szalonna-, zsír- és hangszerkereskedő Putnokon.

2809.—1895. kig. szám.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

A folyó évi június 25—26-án megtartott vármegyei közgyűlés határozatával rendszerezett sebespataki körjegyzői állásra ezennel pályázat nyitattik. A körjegyzőség Sebespatak székhelyvel, Sebespatak, Gencs, Rudna és Rekenye-Ujfalú községekből áll.

Ezen állás javadalmazása áll: 450 frt évi fizetés, 160 frt lakbér-illetmény, 100 frt irodai, küldöncz és napidij átalányból.

A választás a kör székhelyén, Sebespatakon f. évi augusztus hó 29-én délelőtt 9 órakor fog megtartatni.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állásra pályázni óhajtanak, hogy 1883. évi I. t. cz. 6. §-ának értelmében kellőkép felszerelt pályázati kérvényeiket bezárólag folyó évi augusztus hó 28-ig hivatalomhoz annál inkább adják be, mivel a később érkező kérvények nem fognak figyelembe vétetni.

Rozsnyón, 1895. augusztus 3

Máriássy Barna,
főszolgabíró.

2814.—1895. kig. szám

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

Lemondás folytán üresedésbe jött Krasznahorka-Várallyai körjegyzői állásra, ezennel pályázat nyitattik, a körjegyzőség Krasznahorka-Várallya székhelyvel, Krasznahorka-Várallya, Jólész, Pacsa és Uhorna községekből áll.

Ezen állás javadalmazása 400 frt fizetés, 100 frt lakbér-illetmény, 50 frt irodai átalány, 54 frt uti átalány, 98 frt küldönczdij átalányból, összesen 702 frtból áll.

A választás a kör székhelyén f. évi augusztus hó 27-én délután 3 órakor fog megtartatni.

Felhivatnak mindazok, akik ezen állásra pályázni óhajtanak, hogy 1883. évi I. t. cz. 6. §-ának értelmében kellőkép felszerelt folyamodványokat f. évi augusztus hó 26-ig bezárólag annál inkább adják be hivatalomhoz, mivel a később érkező kérvények nem fognak figyelembe vétetni.

Rozsnyó, 1895. augusztus hó 3.

Máriássy Barna,
főszolgabíró.

2810.—1895. kig. sz.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

A folyó évi június 25—26-án megtartott vármegyei közgyűlés határozatával rendszerezett sziliczei körjegyzői állásra ezennel pályázat nyitattik. A körjegyzőség Szilicze székhelyvel, Szilicze és Borzova községekből áll.

Ezen állás javadalmazása áll: 450 frt évi fizetés, 100 frt lakbér-illetmény, 100 frt irodai, küldöncz és napidij átalányból.

A választás a kör székhelyén, Sziliczén f. évi augusztus hó 26-án délelőtt 10 órakor fog megtartatni.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állásra pályázni óhajtanak, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. §-ának értelmében kellőkép felszerelt pályázati kérvényeiket bezárólag f. évi aug. hó 25-ig hivatalomhoz annál inkább adják be, mivel a később érkező kérvények nem fognak figyelembe vétetni.

Rozsnyó, 1895. augusztus hó 3.

Máriássy Barna,
főszolgabíró.

2812.—1895. kig. sz.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

A f. évi június hó 25—26-án megtartott vármegyei közgyűlés határozatával rendszerezett rédovai körjegyzői állásra ezennel pályázat nyitattik. A körjegyzőség Rédova székhelyvel Rédova, Felső-Sajó és Berdárka községekből áll:

Ezen állás javadalmazása áll: 450 frt évi fizetés, 100 frt lakbér-illetmény, 100 frt irodai, küldöncz és napidij átalányból.

A választás a kör székhelyén, Rédován f. évi augusztus hó 28-án délelőtt 10 órakor fog megtartatni.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állásra pályázni óhajtanak, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. §-ának értelmében, kellőkép felszerelt pályázati kérvényeiket f. évi augusztus hó 27-ig hivatalomhoz annál inkább adják be, mivel a később érkező kérvények nem fognak figyelembe vétetni.

Rozsnyó, 1895. augusztus hó 3.

Máriássy Barna,
főszolgabíró.

2813.—1895. kig. szám.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

A folyó évi június 25—26-án megtartott vármegyei közgyűlés határozatával rendszerezett nagy-veszverési körjegyzői állásra ezennel pályázat nyitattik. A körjegyzőség Nagy-Veszverés székhelyvel, Nagy-Veszverés, Kis-Veszverés, Henczkó és Nagy-Hnilyecz községekből áll.

Ezen állás javadalmazása 450 frt évi fizetés, 100 frt lakbér-illetmény és 100 frt küldöncz és napidij átalányból áll.

A választás a kör székhelyén, Nagy-Veszverésen f. évi augusztus hó 28-án délután 3 órakor fog megtartatni.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állásra pályázni óhajtanak, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. §-ának értelmében kellőkép felszerelt pályázati kérvényeiket bezárólag f. évi augusztus hó 27-ig hivatalomhoz annál inkább adják be, mivel a később érkező kérvények nem fognak figyelembe vétetni.

Rozsnyó, 1895. augusztus hó 3.

Máriássy Barna,
főszolgabíró.

2811.—1895. kig. sz.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

A folyó évi június 25—26-án megtartott vármegyei közgyűlés határozatával rendszerezett barkai körjegyzői állásra ezennel pályázat nyitattik. A körjegyzőség Barka székhelyvel, Lucska és Kovácsvágas községekből áll.

Ezen állás javadalmazása áll: 450 frt évi fizetés, 100 frt lakbér, 100 frt irodai, küldöncz, és napidij átalányból.

A választás a kör székhelyén, Barkán f. évi augusztus hó 27-én délelőtt 10 órakor fog megtartatni.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állásra pályázni óhajtanak, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. §-ának értelmében kellőkép felszerelt pályázati kérvényeiket bezárólag f. évi augusztus hó 26-ig hivatalomhoz annál inkább adják be, mivel a később érkező kérvények nem fognak figyelembe vétetni.

Rozsnyó, 1895. augusztus hó 3.

Máriássy Barna,
főszolgabíró.

Ujdonság!

Tisztelettel van szerencsém a mélyen tisztelt közönség becses tudomására hozni, hogy a Tornallyai székely »Felvidéki cognacgyár« pompás készítményeinek egyedüli elárúsítási jogát megszereztem s legjobb gyártmányu hazai cognackal szolgálhatok.

Ez yidejüleg tisztelettel tudatom, hogy valódi természetes asztali bor (fél literes üveg 18 kr.) nálam mindenkor kapható.

Tisztelettel

Heksch Jakab,

fűszer- és vegyes-kereskedő Rimaszombatban

1056. — kj. 1895. sz.

Rimaszécs község előljáráóságától.

H i r d e t m é n y.

Rimaszécs község tulajdonát képező, mintegy 80 osztályozott holdnyi kiterjedésű szántó-föld és rét-birtok 1895. évi augusztus hó 20-ik napjának délután 2 óráján Rimaszécs község közházánál 6 egymásután következő évekre nyilvános árverés útján haszonbérbe ki fog adatni. A bérleni kívánók emez árverésre ezennel meghivatnak.

Az árverési feltételek Rimaszécs község közházánál a hivatalos órákban bármikor megtekinthetők.

Kelt Rimaszécsen, 1895. július 24.

Kellner Pál,
körjegyző.

Sósik János,
bíró.

Az 1896. évi ezredéves országos kiállítás látogatóinak

biztosít

a m. kir. államvasutak
fenntartásáig alatt: a

„Millenium“ Utazási és

Ellátási Vállalattal

a m. k. államvasutak városi menetjegy-irodája

BUDAPESTEN (Hungária szálló)

mérsékelt utazást
vasúti

Budapestre és vissza
továbbá 2, 3, 4, 5 napi

ellátást-elszállásolást
és különféle kedvezményeket

frt 12.10, 16.40, 19.70-tól

tetszős szerinti részletekben törleszthető módon.

KÉPVISELVE: Az összes vasúti állomások, posta hivatalok, Ipartestületek, Fonciere biz. int., sat. által.